

DAC 389

מכתב אל איש המפקדה

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל המחלקה המדינית ירושלים

19 ב'ונגי, 1942

גנרטל ז. היקר,

ראיתי את מכתבי לך, ואני מוכרת להודות שהוא הכאב לי מאוד. כבר הרגלנו לכך שאין מבנים אותו, שמציגים אותו באור בלתי נכון; אבל געצבתי לראיית אדם, שנודה היה לי כי הוא בקי פחות או יותר בעבודתו ומזכיר דברים מאושגנו, למצא במידה כזו חסר ידיעה על האופי האמתי של מגמתנו ושל המוגנים למאמצינו.

אני מוסכים עם כל מה-שאמרת בקשר ללאומיות המוגברת בדורנו והזאותיה; אלא אני טוען כי Ubodat ha-benin shel noy be-Arikh-Yisrael avina hozzaa she shel la-omnitati hilonit, alaa she-hia nobutta me-makor mis chayim. Cisopio ha-mim bi-sifri um, asher bershur ba-musaf al-pi v-heshuv matot shena ha-hayah be-la'at ha-bayit mishele, norav mazik la-arek, zefo l-kol minni yoniyim she-acbarotim ha-agoshiyt iclla lemazik, v-asher utcha hoa hafetz le-zohor le-kirku'at menha zemta, v-lhizut ba-ha-chayim sidurim kall omera acharta. Hish be-tashkoma canat masu'ot "la-omnitati kitzoniyot"? Be-shai-petchno ain, v-me'ulom la-hayata tel-cuona le-gorsh achrim min ha-arez zoata, ao le-cbosh aratzot shebonot.

סיפורם הבהיר על כיבוש היהודי של סוריה, הלבנון, והאזורים ידוע מודע, הומצאו על ידי אויבינו, כדי שיכללו להציג את סיכול תכניותינו בארצישלא. מחשבות באהלה לא עלו בדעתם של הציונים מועלם. מכאבם לי להיווכח, כי אומן חשוב ומשכיל כמותר נחפש גמזהו להאשמות מגוחכות אלה.

אננו מאמנים כי שאליפותינו הן החלק מן השאות של האנושיות כיום. ככל הנזק תומכים בהסתם בדור שלום, באירגונים איזוריים של אומות אשר בהם יהנו כל העמים, בקשרים גדולים, מוחושת ההתקהחות וمبוחן מפחד אויב. אבל טעות היא להשוב שאפשר להקים שלום ברקיעם אבימינו, ללא להחשב בלואניות בזרותה החוקית, הבלתי-תוקפנית. הלואניות המדוכאה של העמים הקטנים בארופה היא שוגמה למלחמה-ההעולם הקודמת. אנו טוענים כי התפקידו לאומית בראיה, לרבות שפה ותרבות לאומית, אייננה כזו חונן של המעצמות הגדולות בלבד. אנחנו טוענים גם כי איינו עם העמים, בין הקטנים ובין הגדולים, היישבים לבטח על אדמות; מטמיחים אשמת לאומניות קצוניות בפני היהודים, המנסים בשארות כוחיהם למצואו לעצם איזו בארץ הקטנה והיחידה שرك בה הם יכולים, כעם, להרגיע שעתם בביתם. הצעירות שואפת ראשית-כל להציג את גוף העם היהודי. אולם מטרתה היא גם הצעילת פשׂעו. אנו מאמנים שבמהשיכנו את המסורת הרוחנית של העם היהודי, אשר תרימה חרומות חשובות להתקהחות התרבות האנושית בעבר, אנו ממשיכים במסורת, עוד تماما פקיד השוב לעתיד. וזאת אנו מאמינים, ולזאת קראת אתה "פולחן עברי". אין כל ניגוד בין אמונה זו ובין השאיפה הנעה ליביגלאומיות, אשר בה תמכנו תומכים מאו ומעולם היהודים בארץ-ישראל ואוחיהם בעולם כולם. לו היהת הלאומנית נשיגה המלחקה לפועלות המחרת שעלייך מפקחת המורה התקיכון, המכטב נשלוח תшибה לעערורי איש המפקדה, גנאל ו', על הרוח הלאומית השורה במונגוליה האסלאמיים שלו.

34